

TALE

Ministerens talepapir til samråd om lønefterslæb i den offentlige sektor i Ligestillingsudvalget den 10. marts 2021 kl. 14.00-15.00

22. februar 2021

J.nr. 2021-1597

CAL

Sara Magarite Otmishi

LIU alm. del samrådsspørgsmål A

Samrådsspørgsmålet er stillet den 4. februar 2021 af Pernille Skipper (EL) og har følgende ordlyd:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen via overenskomstforhandlingerne på det offentlige område eller andre måder vil bidrage til at løse problemerne med uligeløn mellem kønnene i Danmark, som primært er forårsaget af lønefterslæb hos de kvindedominerede fag i den offentlige sektor?”

Besvarelse

Jeg vil gerne starte med at takke for spørgsmålet, som jeg vil kaste mig direkte ud i at besvare.

-o0o-

Spørgsmålet går på, om jeg vil redegøre for, hvordan regeringen via overenskomstforhandlingerne på det offentlige område eller andre måder vil bidrage til at løse problemerne med uligeløn mellem kønnene i Danmark, som primært er forårsaget af lønefterslæb hos de kvindedominerede fag i den offentlige sektor.

Indledningsvist vil jeg gerne gøre opmærksom på, at lønforholdene for store dele af det offentlige arbejdsmarked fastlægges i kollektive overenskom-

ster, hvor KL, Danske Regioner og Forhandlingsfællesskabet er aftaleparter, mens Medarbejder- og Kompetencestyrelsen forhandler lønforholdene på vegne af de statslige arbejdsgivere på det statslige arbejdsmarked med Centralorganisationernes Fællesudvalg og Akademikerne.

Regeringen er meget optaget af at mindske uligheden mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet. Og forskellen i mænds og kvinders livsindkomst er blandt andet en konsekvens af den kønsopdeling, der findes på det danske arbejdsmarked.

Der er ingen tvivl om, at manglende ligeløn er en udfordring, som ikke løses med et snuptag, og at det fortjener seriøs opmærksomhed. Derfor skal der heller ikke herske tvivl om, at der ligger en vigtig diskussion her.

Der er også et stort fokus på betydningen af Tjenestemandereformen fra 1969. Og jeg er enig i, at reformen i høj grad afspejler sin samtid.

I Danmark er det sådan, at lønfastsættelse og lønindplacering er overladt til arbejdsmarkedets parter.

Det er den danske aftalemodel – en model som vi gang på gang fremhæver som den rigtige løsning for det danske arbejdsmarked.

Derfor *må* og *skal* løsningen på ligelønsproblematikken findes i den danske aftalemodel. Det skal vi ikke bryde med.

Det er derfor også afgørende, at vi som regering og Folketing fastholder, at løn- og ansættelsesvilkår aftales i forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. I talende stund pågår disse forhandlinger på det offentlige område. Der er lige nu slutforhandlinger for de enkelte overenskomster og aftaler, som tager udgangspunkt i de generelle forlig for de tre offentlige områder, som blev indgået i sidste måned.

Som beskæftigelses- og ligestillingsminister hæfter jeg mig ved, at parterne på det offentlige arbejdsmarked er blevet enige om at afsætte penge til lavt- og ligelønspuljer, men af respekt for den danske aftalemodel og at parterne fortsat forhandler, ønsker jeg ikke at kommentere nærmere på OK-forligene på nuværende tidspunkt.

Det er både vigtigt og i samfundets interesse, at den offentlige sektor kan rekruttere og fastholde de nødvendige medarbejdere - ikke mindst i samfundskritiske funktioner. Men under hensyntagen til, at det er et grundvilkår i vores arbejdsmarkedsmodel, at den offentlige sektor ikke skal være lønførende.

Inden for disse overordnede rammer må det være op til arbejdsmarkedets parter at foretage eventuelle prioriteringer

Jeg vil også gerne minde om, at vi i mange sammenhænge kæmper for at fastholde den danske arbejdsmarkedsmodel.

Helt aktuelt gør vi det sammen med arbejdsmarkedets parter i forbindelse med forhandlingerne om direktivforslaget om mindsteløn.

Vi skal derfor passe på med ikke at underminere vores forsvar over for kritikere – f.eks. i EU – som mener, at langt flere forhold på det danske arbejdsmarked bør reguleres ved lov.

Derfor må jeg også afslutningsvis gentage – og understrege – at det er et grundlæggende element i den danske model, at løn er et anliggende for arbejdsmarkedets parter, og det skal vi holde fast i.

Tak for ordet.